

S kytarou do Londýna

Charismatický kytarista Faana

• Už nějakou dobu žiješ v zahraničí. V jedné ze svých písní zpíváš: „Jsem daleko od domova a malá část ze mě by chtěla zpět.“ Je to tak doopravdy?

Ano, ta píseň právě popisuje, jak to sám vidím. Teď žiju v Londýně a jsem rád, že tu můžu být a věnovat se hudbě. Pořád se mám na co těšit a kam směřovat. Ale zároveň je tam někde uvnitř i ta touha vrátit se domů. Ale hodně žiju okamžikem a momentálně je můj život tady.

• Vyrostl jsi v muzikantské rodině?

Dá se to tak říct. K hudbě mě přivedl táta, který hrál na mandolinu a účinkoval ve spoustě kapel. Zatímco máma se mě snažila vést spíš ke klasické hudbě, táta mi ukázal svět kapel a tahal mě s sebou všude, kde hrál. Když mi bylo tak pět let, už jsem s jejich bandem objížděl všechny koncerty a jen tak sledoval, co se tam děje. Díky tomu jsem se jako malý zamiloval do té atmosféry. Když člověk slyší hotovou hudbu v rádiu, tak nemá náhled do toho, co za tím je. Já jsem měl možnost vidět naživo, jak se dělá hudba a jak se budují vztahy v kapele.

František Soukup, známý hlavně jako Faana, je hudební nadšenec, kytarista, zpěvák a hudební producent. Možná si ho někteří vybaví jako hlavního kytaristu, který se scholou Sněženka doprovázel program Celostátního setkání mládeže v Olomouci. Nebo možná znáte jeho funkově laděné skladby z YouTube a Spotify. Málokdo by při poslechu jeho chytlavých melodií a hravých anglických textů hádal, že jejich autor pochází ze Šumperka, kde kdysi s kamarády zkoušel své první písničky v místním farním středisku. Faana překvapí nejen svým talentem, ale i svou otevřeností a pohodovou povahou. O svých začátcích a mnohém dalším si s námi povídal online ze svého londýnského domova poblíž Tower Bridge.

• Jaké byly tvoje hudební začátky?

Jedna z mých prvních vzpomínek je moment, kdy táta přinesl domů akustickou baskytaru. Vzpomínám si, jak se k ní jako dítě připláším a začnu brnkat na struny. Když mi bylo deset, tak jsem se začal učit hrát na kytaru a už jsem u ní zůstal. Ve třinácti letech mě začala lákat elektrická kytara. Později jsem hrál s různými kapelami v okolí, až jsem se přidal ke skupině kluků, které jsem znal z kostela, a začali jsme skládat vlastní písničky. Zkoušeli jsme v místním farním středisku, ale nakonec jsme odtud byli vyhoštěni. Údajně proto, že jsme hráli moc nahlas. ☺ Ale neodradilo nás to a hráli jsme dál. Naším největším úspěchem

bylo, když jsme vystoupili jako předskokani na koncertě skupiny Chinaski.

• Věděl jsi už od začátku, že se chceš hudbou živit?

Vnitřně jsem asi vždycky věděl, že chci hudbu dělat naplno. Ale dlouho jsem si to nepřipouštěl. V mém okolí nebylo běžné, že by si někdo vybral rovnou hudební dráhu. Spíš jsem slyšel, abych si našel nějakou „normální“ školu a „pořádnou“ práci. Ale i když jsem dělal různé jiné věci, ten můj vnitřní pocit mě stejně vždycky táhl k hudbě. I když jsem studoval informatiku v Brně, našel jsem si na fakultě předmět folková hudba a díky němu jsem se pak dostal k hraní vlastních